

s prav dobrim uspehom poučujejo tisti mladenči in tiste deklice, kateri niso uživali družega pouka, in kateri niso zavezani radi oddaljenosti, da bi hodili v vsakdanjo šolo. V nedeljskih šolah se ne poučuje samo v kerščanskem nauku, ampak tudi v pisanji in čitanji, kolikor je potrebno; na ta način se ogne mladina postopanju in se izuri v najpotrebnejših rečeh. Tù se večkrat nahajajo tudi talenti, iz katerih se dobi večkrat prav obilen sad* i. t. d. (Dalje prih.)

Iz šole za šolo.

Pravopisne vaje.

(Sestavil **Fr. Jamšek.**)

(Dalje.)

Vaja III.

Mala abeceda s končniki.

1.

(t l a —) tla, (b o b —) bob, (s t r i c —) stric, vrč, sod, že, cof, breg, strah, tri, znoj, mak, sol, dom, hren, kdo? hrup, bor, ples, miš, krst, kuku, brv, mraz, jež.

2.

(d v a —) dva, (d r o b —) drob, (k l i c —) klic, ključ, hlad, vse, grof, sneg, smeh, kri, gnoj, volk, vol, grom, stern, stenj, dno, krop, stvar, kres, piš, smrt, juhu! črv, voz, sviž.

Vaja IV.

Mala abeceda v srednikih.

1.

(k v a s —) kvas, (z b o r —) zbor, (v c e p —) vcep, ščit, vzduh, dren, žirafa, žgank, vzhod, vrisk, bajs, sklon, dlan, zmaj, snop, skok, vspeh, vrh, dlesk, pšeno, strop, duh, zvon, gozd, ježica.

2.

(s l a k —) slak, (z b i r k —) zbirk, (s c e j —) seej, včas, zdrav, ded, kakra, vzgled, vhod, križ, zijak, skorž, plug, zmes, znak, som, spol, zrak, brst, sršen, strup, puh, dvor, vzrok, nožič.

Vaja V.

Mala abeceda v sprednikih, končnikih in srednikih, katere je podčrtati!

a) as! metla, tram; b) brus, skrb, soba; c) emok, koc, oevirk; č) črič, ptič, oče; d) dan, strd, medved; e) erja (rja), oje, kmet; f) frača, žerf, zofa; g) grob, kreg, sloga; h) hlod, meh, vihra; i) ivje, vsi, bič; j) jarm, kraj, soja; k) kos, vlak, sklep; l) las, stol, slon; m) most, grm, smod; n) noč, bron, snop; o) oven, proso, post; p) plot, srp, napuh; r) roj, štor, prag; s) slad, ris, vest; š) šah, koš, pešec; t) top, škrat, storž; u) ul (panj), kakadu, vnuk; v) vvod, hlev, žvižg; z) zlat, plaz, vzor; ž) žmek, laž, žuža.

Vaja VI.

Pišite krstna (osebna) imena, ki se vam bodo narekala!

Adam, Božidar, Ciril, Črtomir, David, Elija, Filip, Gabriel, Henrik, Izidor, Jurij, Krištof, Luka, Milan, Nace, Ožbe, Peter, Ruprt, Solon, Štefan, Tugomer, Urb, Vladimir, Zlatoust, Žiga.

Antonija, Berta, Cecilija, Čuda, Dragomira, Ema, Filomena, Genovefa, Hedviga, Izabela, Jovana, Katarina, Lucija, Marijana, Nedeljka, Otilija, Placida, Rebeka, Stanislava, Šolastika, Tekla, Ulrika, Valerija, Zvezdana, Živa.

Pišite rodna imena (priimke), ki se vam bodo narekovala!

Opómnja: Ali se pišejo priimki z malim, ali z velikim sprednikom? — Zakaj?

Ahacelj, Bleiweis, Cegnar, Čop, Dolinar, Eržen, Franklin, Globočnik, Hribar, Ir-
golič, Janežič, Klodič, Levec, Miklošič, Nedved, Orožen, Preširen, Razlag, Stritar, Šuman,
Trstenjak, Umek, Vodnik, Zakrajšek, Žepič.

Ašgre, Bohorič, Cojz, Čizek, Dalmatin, Einspieler, Frfila, Gregorčič, Hubad, Irkič, Jelačić, Končnik, Lendovšek, Macun, Napotnik, Ogorelec, Pletersnik, Rajč, Sobieski, Štepišnik, Trubar, Ulaga, Vošnjak, Zrini, Žižka.

Prepišite berilce števil brez pomot v svoje „sešitke“!

Prepišite berilce? brez pomot tako, da bo zadnja beseda prva, prva pa zadnja v sešitku!

„Prepišite berilce? brez pomot!“ (Po dovržitvi:) „Odločite sprednike s tanjko navpičnico!“ (Po dovržitvi tega:) „Odločite še končnike ravno tako!“

„Prepišite iz berilca? samo sprednike in končnike; mesto srednikov potegnite položeno črto!“ (Na pr. B—g v—e v—i.) „Kdo bo prebral svoj prepis!“

„Prepišite berilce? tako, da bodete samoglasnike izpuščali; na mesto teh napravite pičico vmes nad potezo!“ (Na pr. B·g vs· v·d·.) „Katerega mika svoj prepis prečitati?“

„Izpišite iz berilca? same samoglasnike, na mesto soglasnikov delajte pičice vmes nad črto!^a (Na pr. ·o· ·e·i·i·)*) „Kdo bo delal svoj prepis?“

„Prepiši berilce ? brez pomot, končno pa naredi na vse dolge samoglasnike ostrivce (á, é, í, ó, ú)!“ (Dalje prih.)

^{*)} V to se izberejo kratka, že obravnana berilca, ali pa odlomki daljših berilnih vaj.